

de plantacione agro pavimeaz eā
mīliter tolerarent. Sz si sepulchre
pntū eoz otigeret tūc scitaz vīm
a potentia sentiet; qz p eoū defen-
sione morti se exponē sūt parati.

¶ Sequitur Dominica. xvij.

Sermo primus.

Quod itrauit ihus in do-
mū cuiusdā principis ^{phise}
sabbato māducaē pa-
neqz. Luce. xvij Chri-
stu s fīm glosā sabbato sepe cura-
bat a dcebat. siue vt plos q ad
ipsum remiebant dceret. siue vt
i sabbo celestis qetis oēs infirmi-
tates curādas eē oñdat siue vt i
terdū a qete oēplacōis pfs salu-
te amaznos sbtrahēdos eē docēt.
Jō ad māduandū cū ipo pncipe
sabbato itrauit. nō pfs cibuz corpo-
ralez; sed pfs salutē. vbi etiā ydro-
picū in corpē a in mente curabat.
Circa cui curationē ex pte phari-
seotū fuit magna malitia. ex pte
ydropici magna miseria. a ex pte
xpi magna miseria. Malitia aut pha-
riseoz in tribū fuit. Primo in hoc
q eū obseruabat si videhet sab-
bato sanaret; a sic possent eū rep-
hendere q sabbatū solueret. Mag-
na malitia erat phariseoz q euz
pascebāt a infidias parabāt. Cū
eo comedebāt a ipsū mordere vol-
ebāt. Et tales fuit multi qui alios
pascūt cibis corporatib a tamen

resunt eoz carnib. Proū. xiiij.
Noli eē in comedationib eorum
qui carnes ad resendum oferunt.
Carnes ad resendum oferre dicit
glosa est in collocutione viciſſim
proximoz ciuicia dicere. Glosa su-
p illud pauli Gal. v. Qz si inuice;
mordetis a comeditis videte ne ab
inuicē osumamini Ille mordet qui
partē accipit quo d sibi sufficit a
reliquum dimittit Ille osumit qui
mhd ēlin quit Pharisei ergo ali
quādo xp̄m mordet ipfū m ali
quo laudando a in aliq reprehē-
do. Jux illud Math. xii. Quare cuj
publicamis a pctōrib māducat
magisteri. In hoc autē q vocat
eū mḡm laudant. Si in hoc eū re-
plendunt q cū pctōrib mandu-
cabat. Aliqñ ipfū comedebāt. ei
opa puerendo ex eo q in sabbo
ea fatiebat. Jō. ix. Nō ē hō a deo
q sabbatū nō custodit. Aliqñ ip-
fū osumebāt. tota; vitam suā con-
temnendo Math. xi. Ecce homow
rax a potatorūm publicanorū a
peccatorūm amicus. Jō iam fuit etiā
multi qui alios in pte laudant a
partē vituperant; isti mordet Alij
autē fuit qui omnia bona opa in
alijs peruerunt; isti comedunt.
Alij vero fuit qui opera bonorum
iudicant a intencionem contenut.
isti consumunt. Secundo malitia
eorum in hoc erat q tacebant cū
eos dominus interrogaret an ip-
si ticeret in sabbo curae. ipsi pha-
risei tacebāt quia sicut dicit Beda.

Si quid dixissent ut se dixissent
 Nam si licet curare: quaerē p̄m ob
 seruāt. Si nō licet: quare ipsi peto
 ra sua curāt. Qz ergo tacēbat eāt.
 qz ex astutia p̄cedebat. Sz notan
 dum qz aliquā bonū est tacere. ali
 quād bonū est r̄ndere. Est autem
 bonū tacere ppter sapientiā Eccl:
 ix. Est tacēs qui mūenitūtū sapiēs
 sciens tempus tacēdi. Aliqñi ra
 tione ignorati. Ibide. Est tacēs
 nō habēs vñ loquēle. Aliqñi raci
 one patientie. Ps. Posui ori meo
 custodiā. cū cōfisteret p̄tōr adū
 si me. Aliqñi bonū est r̄ndere. Pro
 uerb. vi. R̄nde stulto fīm stultici
 am suā: ne videat sibi sapiēs. Ali
 bi dicit nō r̄ndendas stulto fīm stul
 ticiā suā ne effitiatis ei similē. Nō
 em stulto r̄ndendū est stulte a im
 patientiā discrete a sapientiā. Vn
 zenocrates p̄bus r̄ndebat cui dā
 maledicēti sibi sie. Ut tu lingue
 tueris a ego aurūz meaz dñs su
 Antistenes etiā cui dā dicit sibi.
 Homines de te mala loquuntur. ait.
 Superioris huiusmodi ē patiū inferi
 oris ē dicere. Zenophon cui dā
 maledicēti ait. Tu didicisti maledi
 cēre. ego teste sc̄ia didici maledi
 cēta ostēnere. Tertio malitia eoz
 in hoc erat qz de amalib⁹ plus qz
 de aiab⁹ curabāt. qz notaf cū di
 cit. Cui vestras in vel bos i pute
 um cadetac. Sic autē sūt multi p
 latiqz de minimis hñt cura; mag
 nā. de magnis vero puā vel nullā
 Job passus ē dāna rez. mortē fili

oeum. corpis crutiatūz tamē nō
 scidit vestimenta sua nisi i morte
 filioz. Mā in dāno reū oñdit pa
 tientiam dices. dñs dedit dñs ab
 stulit. Et in crutiatu corpis nō tan
 tū oñdit patientiā s̄ etiā humili
 tati. Vnde dicit. Testa famē rade
 bat se dēs in sterq̄limo. In morte
 autē filioz oñdit magna tristitīa
 Sz plati p̄l curat de sub traçōne
 diuitiarū a de iniuriarū interrogacōe
 qz de subditoz p̄dicōne. Cris. Si
 popul⁹ decimas nō obtuleit mur
 murāt oēs; s̄ si plm videret pecca
 re nemo murmuaret otra eos. De
 suo solliciti fūt. de honore autē dei
 null⁹ curat. Cadit afis⁹ a ē qz sub
 leuat. pēt anima a non est qui re
 co gitet. Secūdo ex pte vdropici
 fuit magna miseria. Vdropicus
 fīm Bedā tres miseras habet quē
 etiā tangunt in glosa. s̄ infla cōnē
 vētris a ardorē s̄tis: a exalacōnē
 fetoris. Primo em tēt inflacōne;
 vētris. Per quā intelligit suspbia.
 Sap. ij. disrumpet illos inflatos si
 newoce. s̄ excusatōis vel depeacōis
 Et diē disrumpet a in diversi sp̄ti
 b̄tēpet. Mā; a superiori tēpet illos
 malle⁹. Sime sētentie. qua dicitur
 Mat. xxv. Discedite maledicti. Itē
 Jeremie. xxiiij. Nō mē verba mea
 quasimalleus conterens petras. s̄
 Ab inferiori malleus voracis gehē
 ne. Job. xxxi. Ignis ē vsqz ad cōsu
 mationē devorans ac. Ab interi
 ori malleus remordentis conscienc
 tie. Vnde etiā dicitur. Vlai vltio

2a pm

Veritis eorum non morieturā. Ab exteriori malleus passionis dyabolice. Proverb. ix. Parata sūt pāto ribus iudicia dura: et mallei percutentes stultorum corpora. Cor ergo mō est durus non frangit in iudicione istorum malleorum Aug⁹. Ve miserabilis duritia ad quam frangēdā leues sūt mallei grādes. O miserabilis corpori ad quem exercitandum obtusi sūt tāz acuti aculei. O letalis sopori ad quē excitandū facit tam terribile tormentum. Se cundo ydropicus habet ardore; si tis p quā intelligit auaritia. Avarus est tam ardoris fītis p quāto plus bibit tanto pl⁹ fit. Job. q̄to. Omnis q̄ biberit ex hac aquā sitiet it. Poeta. Si quis intumuit ventus sitibund⁹ abonda. quo pl⁹ pote vītā sunt poti plus etiā sitiūt. Tam ardenter sitit avarus. p aqua turbida vel furtiva pecunia iniuste acquisita dulcius sibi sapit. Iere. ii. Quid tibi in via egyptiūt bibas aquam turbidam. Proverb. ix. Aquae furtive dulciores sunt. Tāz ardenter sitit p etiam sanguinem pauperū bibit Eccl. xxiiij. Nam regentium: vita pauperum est. et qui defraudat illum: homo sanguinis est. Tertio ydropicus patitur exaltationem fetoris. per quā intelligitur luxuria: que fetet corā deo. Iohel⁹ quinto Ascendit fētoris eius a putredo eius. quia superbe egit. Gen. xviiij. Clamor sodomorum a gomorroꝝ multiplicatus

est: a peccatum eorum aggrauatum est nimis. Clamor ille nihil aliud est nisi peccati fetor. Est autem fetor tolerabilis qui tantum ex una re fetida fit. quia tunc est leuis fetor. Vel est grauis tunc cito deficit. Quādo vero causatur ex diuersis rebus fetidis a est fetor grauis a diuturnus. tūc est intollerabilis. Fētoris autem illorū causabatur ex multis peccatis. ergo clamor eorum multiplicatus est. Erat grauis: i deo subdit. Et peccatum eorum aggrauatum est. Erat diuturnus. ergo subdit. nimis. Talis fetor deum de celis descendere fecit. ergo subdit. Descendam a vi deo. et cetera. tanq̄ si aliquis dicere ret. Recessi de domo mea propter fētorem quem sentiebam. Iste fētoris est ab homine immundo qui quidē causatur ex multis peccatis. Ozee quarto. Maledictum mediatum a homicidium. furtum a adulterium commiserunt. Causatur etiam ex corporibus p luxurie putredinem. Vsa. tricelimo octauo. De cadaveribus eorum ascendit fētoris. Est enim diuturnus quād cum hominib⁹ usq̄ ad mortem p seuerat. Iohelis primo. Cōputrū erunt iumenta in sterco suo a cetera. Unde etiam dicit beatus Gregorius. Iumenta in sterco suo putrescere. et carnales homines in fētore luxurie vitam suam finire. Tertio ostendit ex pte xpi magna misericordia. qd̄ notat. cū dicitur

Ipse vero apprehensu eius sanavit
ac dimisit. Vbi oñdit enim triple
effectus meus. Primum quod ipsu apprehen-
dit peccator enim in fauicibus dyabo-
li erat sed tunc de ipso apprehendit
qui eum defauicibus ei exterrit Job. xx-
xi. Conterebatur in maxilla eius et ex-
tentibus illis auserebatur predicta. Et si-
lud maxime fit per contritionem et cog-
nitioem. quoniam per hoc conteritur mox in
de egredi. Gregorius super illud iob. xl.
Armilla praorauit maxillam eius
ac. Quoniam qui in ore ipsius semel rap-
tus est non euaderet si maxilla profunda-
ta non esset. Secundus effectus est quod ip-
su apprehensu sanavit. a hoc per con-
fessionem per quam sanant vulnera
per hoc Iere. xxx. Obducatur cicatrice
et sanato te avulneribus tuis. Ter-
tius effectus est quod sanum dimisit eum et de-
bitum dimisit ei. Non sufficit autem quod
quod spata dimittatur sed et per confessionem
et contritionem et satisfactionem ea dele-
atur. Secundus deinde Gregorius in pastorali p-
tria exempla. Primum est quod si quis literas
vel instrumentum falsum scripsisset non
sufficit quod veliter non scribat: sed quod il-
lud quod male scripsisset deleatur et
corrigit. Peccata enim omnia nostra
sunt scripta Iere. xvii. Peccatum enim
scriptum est stilo ferreo vel vngue
adamantino. Non sufficit ergo quod
aliquis spatam dimittat: nisi illud quod
male fecerit per contritionem et lacrimas
deleatur et corrigit. Ps. Lauabo per
singulas noctes lectus meum ac. Secundus ex-
emplum est si quis alii
cui blasphemias dixerit non suffi-

cit quod amplius non dicat nisi de hoc
quod maledixit peniteat. Primo enim
deum blasphematur. Ro. viij. Nomini dei
propter blasphematum est. Non sufficit
quod a talibus blasphemis desistat:
sed de his quod fecerit in confessione se
cognoscatur. Provo. xvij. Justus in pri-
cipio accusatur est fui. Tertium exem-
plum est quod debitor non absolu-
tur a debitibus que ipse contrarit.
pro eo quod alia non multiplicat nisi
ea que contraxit personat. Quarto
peccatum debito res deo sumus ab
hinc autem debitibus absoluti non su-
mum pro eo quod alia non superaddimus
nisi de illis deo dignae satisfactio-
ne Ro. xvij. Si autem qui operatur mer-
ces non imputatur sicut gratiam: sed
scimus debitum.

¶ Sequitur sermo secundus.

Hec quidam hydropticus erat
aenilius. Sic dicit Beda
Hydropicus est morbus cor-
pis et ab aquoso humore nomen
conferit. Ecce enim hydro: a quo latine vo-
cat. Proprium est enim hydropticus quod qui
poterit bibit tanto plus fit. Per
hydropicum ergo intelligere possum
inquitum siue appetitum diuinitatis. de
litias. et honorum. Sed primo videtur
quod hinc tria significat. Sicut
et sic dicit Provo. xxx. tria sunt insati-
abilia. scilicet infernum. amor multorum. et
terra sitiens. Per infernum intelligi
est supbia. tu quod a superbis angelis. pri-
mo infernus fuit possitus. tumque
propter malos angelos fuit factus.

tum quia primū peccatū. s. supbie
ibi fuit punituz a i deo īfernū est
locis supbo y. Sicut em īfernus
nō satiat arāmab⁹ sic nec supb⁹
hōib⁹ Per amorē muliey desigēt
carnal cōcupiscentia: qnō satiat
Ihero. Libido trāsacta sēp sui reli
quit pemitudinē Nō satiat impetu
ducit. h̄ ex tācta reaccendit y su cre
scit nec rācōm p̄ct. Per terraz si
tientē intelligit auaitia. qz sic illa
nō satiat aq̄ sic nec auatū pecu
nia. Eccl. v. Avarus nō implebit
pecunia. In morte aut̄ oñdit qz si
tis eorū sit vana a nocuia a potu
mortifero extiguenda Est ei vana
qz oia vana istius mundi: morte
euaneat. Hoc p̄t; i morte alexā
dri q̄ cū fuisset totius mundi dñs
cupidus a luxuofus a eius ossa
fuissent ī vase aureo ēcōdita illic
p̄bi ex diuersis p̄ibus mundi cō
uenient Vnus ḡ volens ostendere su
um dominū fuisse vanū ait. Veri
nō sufficiebat isti totus mundus
hodie sepulta quinq̄ p̄dū est
stentus. Alius ostendes vanū eē
aurā argenti ēgregiae. dixit. He
ri iste fatiebat thezaurū de auro:
hodie thezaurū facit de seipso. Ali
us volens ostendere vanū eē corp⁹
ī delicijs nutrire dixit. Veri iste
nutriebat corpus suū diuersis ci
baeis: hodie comeditur a vermi
bus infinitis. Secūdo ista fitis est
nocuia. Nā illi qui sūt ī magnis
honorib⁹ humiliantur vslq̄ ad
mīnīmā deiectionez. Hoc patet ī

ipso angelo de quo dicitur Lsa.
ix. dicebas ī corde tuo. In celum
ascendebā aē Illi qui ēsueuerunt
ī magnis vimere diuīcīs deueni
ent vslq̄ ad paupertatē sicut pat̄;
Luc. xij. ī illo diuīte qui volebat
destruere hōrea sua a facere maio
ra. Etī illi qui pascebant corporā
sua magnis delicijs deducēt vslq̄
ad extremā efurie. Sicut p̄z Luce.
xvi. ī diuīte epulone qui nō po
tuit habere gutta aq̄ Tertio ista
fitis ī īferuō potu m̄ortifero ex
tinguetur Nā tyrannia supbi bi
bent ibi sanguinez humanū qui
a. de suis corporibus a aliorū flu
et Apocalips decimo sexto. Sang
uinem sanctorum effuderunt a sā
guinē dedisti eis bibē vt digni sūt
Legitur enim ī cronīcis q̄ theo
dora regīna cum cepisset tyru re
gem caput eius amputari fecit a
ī vtreū plenum sāguine īmmer
sit dicens Sanguinem fitisti: san
guinem etiam bibe Sic superbis a
tyrānis hominibus dicetur vt sā
guinem sūum bibant: quia sang
uinem pauperum fitierunt. Aua
ri etiam ibi bibent auram lique
factum. Vnde etiam de hoc refert
quidam philosoph⁹ q̄ nero im
perator romanorum visus est ī au
neare. Cum vero vidisset tumul
tum vel cuneum ad uocatōrum. di
xit eis. Venite venale genus ho
minum et mecum balneamini ī
hoc balneo amarissimo: q̄a vobis

partē optimā reseruauit. Luxurio
sibi bibent fel draconū tanq̄ vi
num rubrū & vēnenum aspidū in
sanabile tanq̄ vīmū albū. Deut.
xxix. s. fel draconū; vīmū eoꝝ & ve
nenum aspidū iſanabile. Quod
quidē vīnum miscebit cūm perpe
tua effusione lacrimaz. & ita toti
ebiꝝ fūnt. Lsa. xvi. Inebriabo te
lacrima mea cīc. Vocat em̄ deꝝ eo
rum lacrimas suas: q̄ eius iusti
tia puocat eas. In istis aut̄ aqua
spūſſandi istā triplicem sitim ex
figuit. Aug⁹. Qui bibeit de fluo
paradisi cuius gutta maior ē oce
ano. restat autem vt in eo sitis
mūdi penitus sit exticta. In pau
lo em̄ extinxit omnē superbiā: q̄
qui p̄iꝝ dicebatur saulisa saule
rege suplo. post ḡtra dūs ē pau
lus quasi paūus. Qui p̄ius erat
lupus: postea factus ē agn⁹. Qui
p̄iꝝ sāctos in carcere trahebat
postea morti se ꝑ sāctis in carcere
exponebat. In apostol⁹ & i; acto
extinxit omnem auaritiā. Nā apo
stol⁹ & reliquerunt habita & nō de
siderauerunt h̄ndā. Zache⁹ largi
tus est propria ēstituit aliena. In
magdalena omniē luxuriā. Hoc
etī patet in quadam vāmissima
muliere deꝝ legitur invitaspacū
& cū mīmia ambiōne pergeret
quidam sanct⁹ epūs eam videre
ad terrā coruit. & amarissime fle
vit ex eo q̄ illa ērat sollicita plus
placere mundo ꝑ ipse dō. Et cū no
cte sequenti ꝑ ea orasset. visuꝝ est

sibi q̄ quedam co:nicula mīgerri
ma ad eum venit quā ipse accipi
ens in aquam dimisit. & mor̄ i co
lumbam mundissimā ouerſa est
Sequēti ergo die illa in lacrimis
resoluta ad petes eiꝝ procidit: & q̄
pius peccādo eāt mīgerima post
contra in lacrimis baptisata: est
facta candida. Viso qualiter ꝑ
ydropisim intelligitur sitis diuiti
arum & deliciarum & honorum; vi
dendum est qualiter ꝑ ydropicuꝝ;
spūaliter intelligitur & significat
auarus. Circa quod sciendum q̄
differentia est inter auarꝝ prodigiꝝ
& cupidum. Prodig⁹ est in expo
nendo. s. qui omnia dissipat & fu
mit. Iste habet man⁹ dissipatas
apforatas q̄ non retinere scit. sed
in epulis & luxuriosis cuncta expē
dit. Jothel. v. Epulati estis & in lu
xuria nutritis corda vestra. Priꝝ⁹
dixit epulati & post ḡtra in luxuria
cīc. q̄ sic ut dicit Iherom⁹ Venter
mero estuās cito spumat in h̄bi
dīneꝝ. Et bñ subdit. Nutritis co
rda vestra. Quidā nutriunt corda
s. qui h̄nt immūdas cogitationes
Quidā ora q̄ h̄nt lasciuas locuti
ones. Quidā opa qui exercet libi
dīmosas opacōes. Detem⁹ & nec
corda nec corpora luxurīs nutrit
sed potiꝝ fugere. Corin⁹. vi. Fugite
luxuriā Luxuria em̄ meliꝝ vincit
fūga ꝑ resistētia. Vnde dicit in
poliato ꝑ iulius cesar aiebat.
In bello corpora gladiis: in pace
voluptatib⁹ vulnerari. Et subdit

P. vīpīā mīg⁹
pīḡ dīcāz ſū
aūarꝝ ſūalit⁹

Ydro

Avarus

Sed etiam gentium triumphato: voluptatem nullo modo tam facile superari quod fuga eo quod ipsum qui gentem domuerat. *Veneris* non exibit in modum mulier impudica. Avarus est etiam in retinendo quod scilicet omnia retinet a nihil communicat. *Iste* habet manus contractas. *Ecclesia.* *Vnde* decimo. Est quod locupletatur parce agendo a nunc dicat. Manducabo de bonis meis solus. *ymo* etiam aliqui sunt avaricii intantum quod nec manducae abundant. *Ambroxi* in libro de nabogodnosori. *Nou* ego diuinitus; qui non volebat obseratum aperire horreum. ne quid de condito minueretur. *Pamis* viii diei qui famem saturare possit si quando apponebatur conquerebatur quod postea est occisus. *Cupidus* est in acquirendo qui scilicet nimis ardenter bona terrena sicut et cupit. *Iste* habet manus aptas quia ab omnibus vult accipere et omnes expoliare. cuius tandem dicitur *Ecclesia.* *quarto* Non sit porrecta manus tua ad accipiendo et ad dampnum collecta. *Talis* patitur famem caminam. *Ps.* Famem patienter ut canes. *Canis* enim cum videt aliquem os gerente contra illum latrat nisi etiam sibi proficiat. et cum illud habeat non dimittit latratus. donec aliud corrodendum inuenierit quo comestio ad aliud abelat. *Sic* sunt multi tyranri quod contra subditos grauier intonant donec omnia

Cupido

expoluerant totaliter expoliant fraudulenter. Quibus spoliatis mox ad alios expoliandos se conuentunt. *Ecclesia.* *secundo.* Dives iniuste egit et fremebit: pauporem Iesus tacebit. *Ecce communitatio.* Deinde subdit. Si habes: conueiet tecum euacuabit te. Ecce euacuatio. Deinde sequitur in eadem auctoritate. Et confundet te in cibis tuis donec expoliauerit te bis a te. Ecce ita expoliatio. Patet ergo quod avarus sive cupidus non satiat pecunia: quod per quatuor exempla ostendi potest. *Primum* exemplum est tale quod si quis a valde fitiret et tota aqua funderetur in dolo et nihil in stomacho ex hoc fitis eius non extingueretur: sed augmentaretur. Cupiditas avari est quedam fitis: aque sunt diuitiae: sed ista fitis sedari non potest quod cupiditas est in anima et diuitiae ponuntur in archa. *Vnde* dicitur *Johannis* tertio. Omnis qui bibit ex hac aqua fitiet iterum. Secundum exemplum est tale. Si esset aliquis magnus ignis quanto plus ligna apponuntur tanto plus inflammatur et quanto plus diminuuntur: tanto plus remittitur. Cupiditas enim avari est quidam ignis cuius ligna sunt ipse diuitiae quanto magis ipse diuitiae multiplicantur tanto magis cupiditates augentur: quanto magis diminuuntur: tanto plus remittuntur. *Vnde* dicitur *Ecclesia.*

decimo octavo. Scilicet ligna si-
rum sic ignis ex ardescet. Greg. in
moralib⁹. Avaritia desiderantis.
reb⁹ non extinguitur sed augetur.
Nā more ignis cum ligna q̄ oser-
uant suscepit et crescit Tertium est
tales qui vellet implere situlam
sapiētia: stultus eēt. q̄ sapientia
cū situla nulla; habet cōuenientia
nec ecclouerso. Eodem modo stultus
eī qui implere vult animā sua; pe-
cumia cū nullā ad inuicem habent
cōuenientia. q̄ anima ē res spūalis:
a pecunia materialis. s̄ anima im-
plete potest p̄ sapientia: a pecunia
archā: a tūc bñ cōueniūt. Corin⁹.
vi. Quis autē oſesus templo dei cuz
ydole Templo dei ē anima. Cori. vi.
Vos estis templi dei viui. Undolum
auri ē numm⁹. Col. iii. Avaritia
q̄ ē ydoloz⁹ suis. Ista ergo s. aia
q̄ ē templi dei anum⁹ q̄ ē templi aurii
cōuenire n̄ p̄nit. Quartū ex templo est
tale. Si aliq̄s vellet. implere horreū
amp̄lissimū cū uno ḡno tritici stu-
l⁹ eēt. Amplissimū horreū ē aīc ap-
petitus. Si em̄ totū mundū possidet
ret adhuc alīū mundū appeteret
quo h̄abito adhuc alīū affecta
ret sic quasi in infinitum se appē-
titus extenderet. Solus ergo de⁹ q̄
est maior omni appetitu amē: ip-
sum appetitum implere potest. Au-
gustin⁹ in libro confessionū fecisti
nos domine ad te. et inquietū est
cor nost⁹. nisi ēq̄escat in te. Om-
nis copia que de⁹ meus non est
est mihi egestas. Ps. Qui replet

in bonis desiderium tuum.

Sermo tertius eiusdem.

Omnis vocat⁹ fueris ad tua
optias ac Magister humi-
litatis sepe nos ad humili-
tatem inducit. Vñ hic ostendit q̄
null⁹ debet venire ad nuptias eter-
ne felicitatis nisi discubat in loco
non uissimo humilitatis. Nam luci-
fer posuit se in loco alto. id dedit
locū christo: qui posuit se in loco
non uissimo. Euā posuit se in loco al-
to: ideo debet locum virginī male
que posuit se in loco iſimo. Dives
sedet in loco purpureo: ideo debet
locum lazaro sedenti in sterquilinio.
Ideo dicit dominus. Cum re-
catus fuēis ad nuptias nō discub-
bas in loco primo ac. Vbi duovi-
denda sunt Primo que sunt iste nu-
ptie. Secundo q̄ fit via veniendo ad
istas nuptias. Circa primum est
notandum q̄ sunt quēdā nuptie
spirituales et quedā celestes. Spi-
rituales sunt quas fecit dominus
in presenti cum anima in thalamo
conscientie. de quib⁹ dicit Apoca-
pix. Venerunt nuptie agni et uxor
eius preparauit se. Hic notatur
xpi et anime felix coniunctio. pre-
ambula sponsae dispositio et festia
epulatio. In hoc p̄ dicitur uxor ag-
ni. notatur felix coniunctio. In hoc
p̄ dicitur Preparauit se. notatur
preambula dispositio. In hoc em̄
p̄ dicit. Venerunt nuptie. nota

festina epulatio. Coniunctio autem cum Christo fit per fidem et dilectionem ex qua coniunctio neque puerit triplex bonum. scilicet fidei plena sacramenti. Bonum fidei est ne anima ababolitur ad ultimum amittatur. Stratum enim nostre conscientie est angustia; et ideo debet esse perambula dispositio. Iudeus dicit. Preparauit se. Ista autem preparatio in tribus consistit. Iste enim sponsus vult habere sponsam pulchram. Unde Psalmista. Concupiuit respectiem tuam super sponsam pacificam; quia ut dicitur Proverbii. vicepsimo primo. Melius est sedere in angulo domus cum muliere pacifica quam cum muliere litigiosa in domo communium. Iste litigiosae sunt superbo. Proverbii. decimo tertio. Inter superbos semper irragia sunt. Vult etiam habere sponsam amoris suo intentam. sicut ipse sibi intendit. Cantorum quinto. Dilectus meus mihi; et ego illa cetera. Sponsa autem que non est pulchra per conscientie puritatem. vel que non est pacifica per humilitatem. vel que non est sibi intenta per caritatem ad eius nuptias non admittitur ideo fatue virgines non sunt admissae. quia ipsi non habuerunt oleum id est mitorem suavitatem conscientie. ut etiam habetur Mathei vicepsimo quinto. Illi qui non sunt sedere in loco nouissimo. sed volunt in primo loco superbie sedere expelluntur cum ruto recte dicit hic. Illi qui non habent vestem nuptialem id est dei et proximi caritatem similiiter patet Mattheus. xxvij. Amice

211

quomodo huc intrasti nō habes
veste nuptialez ac. Subdit. Ligat
tis mamb⁹ et pedib⁹ ac. Tertio in
isto cōuiuio spirituati est festina
epulatio. ideo dicitur. Venerunt
nuptie agm. Et epulacō habet si
eri p gratiā. Isto tamen cibo gra
tie nō pascunt illic nisi illi qui ha
bent tria. si qui sūt puritate mīdi
corde tranquilli et amore celestium
auidi. Hinc est q̄ filij israel non
potuerūt recipere māna misi prius
exirent de egypto et nisi trahirent
mare rubr⁹ et nisi prius eis deficeret
farina egypti. Qui ergo vult pa
sci māna diuīne gracie oportet
q̄ sit puritate mīdi⁹. et hoc ē exire
de egypto et tenebrositate peccati.
de⁹ em̄ nō pascit tenebrosa; ani
mā vel nigrā sed pura; et candi
dam. Vnde sup̄ illud Ps. Pullis
coruoymo cantic⁹ eum dicit. Re
migius q̄ p̄dī puli coruū ha
bent plumas albās a coruū pēni
tis tanq̄ degeneres relinquuntur
et rōte celi pascuntur. Quando autē
plume eoū migrare incipiunt
tunc a coruū ea dauerib⁹ nutritur.
Eodem modo de⁹ animā que ha
bet munditiā conscientie pascit rōte
gracie. Quādo vero habet; mīgreli
nem p̄dōr⁹ pascitur a demonib⁹
cadauerib⁹ immūnditiā. Secun
do optet q̄ sit in mente tranqui
lus hoc est transire mare egypti
Maē em̄ semp ē in motu et signat
illos qui in diuehis septacō mīb⁹
verantur. Lsai. vii. Cor imp̄ q̄si

mare feruēs q̄d quiescere non po
test. In cordib⁹ ergo taliū de⁹ ha
bitare nō potest p gratiā. Qd̄ sig
natum est. Regū. xix. vb i dici
tue. Ecce domin⁹ transīes a spirit⁹
grāndis et fortis subuertēs mon
tes. mentes sup̄b⁹. Secundum
ē auaritia et ista ē omōto que mē
te; sollicitudinib⁹ inquietat. Ter
tiū; est iracūdia et ista est ignis q̄
mentem ad vindictā; et ad iurgia
inflāmat. Deus ergo nō ē in corde
superbo nec iracundo nec auaro:
sed in corde vbi est fibulus auēte
nūis. quia fibulus habet demul
cere. aura habet refrigeāre. sed an
ra tenuis hēt alleuare. Per fibu
lum intelligitur humilitas. quia
fibulus equos mitigat. sic humi
litas mētes elatas trāquillat et de
mones irritat. Per auram signat
mansuetudo q̄ ignē iracūdie exā
guit. Per auram tenuē signatur
paupertas q̄ animam alle. iiat ab
onerib⁹ sollicitudinū dusemī
habitavbi ē fibul⁹ aure tenuis
et vbi inuenit humilitatem man
suetudinē et paupertatem. Tertio
optet q̄ sit celestis amoris auid⁹
et hoc est abicere farinam egypti
Quādū em̄ homo circa mūdana
delectat: nō potest amare celestia
Farina inquit est alba; sed inqui
tum est farina egypti est mīgra et
tenebrosa. q̄a delectacō mundi vi
detur esse pulchra: sed tamen est
obscura. Legitur de naturis auū
q̄ quādo aqla pullos suos terrā

respicere conspicit: tanquam degeneres abicit. Quos vero ad celum: tanquam proprios nutrit: quod dominus cibo genitio sue non nutrit miseros quos videt desiderare celestia et non terrena. Bernini. Delicata est divina consolacio et non datur admittentibus aliena. Secunde autem sunt nuptie celestes: de quibus Apocalypsis. Beati qui ad cenam nuptiarum agminato sunt. Ille autem nuptie sunt reflectiones visionis divinæ vestri erit plena societas. Ideo dicuntur nuptie. In nuptiis enim solerit omnia abundare. In mundo autem soleritis materialis. et ideo non ad plenum satiat: quod probatur secundum triplicem statum in quo homo fuit. scilicet peccatum. post peccatum et post diluvium. Dedit enim deus ante peccatum homini in cibum fructus arborum. dedit namque deus homini tria genera arborum sive fructuum. Vnum quo nutritur. atrum quo in vita seruaretur. et tertium quod temptationi resisteret. De his tribus dicitur Genesim primo. Et prout dominus deus de humo omnem signum pulchritudinis visu. et adversum dum suaue. quo ad primum. Lignum etiam vite. in medio paradisi quo ad secundum. Lignum quod sci entie bona mali. quo ad tertium Secundo dedit deus homini in cibum oleum herbarum a hoc post peccatum qui est cibus penitentium. Unde dicitur Genesim quarto. Maledicta terra in opere tuo: spumas et tribu

los germinabit tibi et comedes herbas terrenas et isto ciborum suis est usque ad diluvium. Postea deus humanitatem descendens debet ei esum carnarium piscium. unde post diluvium dixit dominus ad noe et ad filios suos. Gene. ix. Terror rex terremotus sit supra cuncta animalia et super omne volatile celum pisces maris. In quibusdam tamquam magnis animalibus sicut in leonibus et draconibus homo perdidit suum dominium et cognoscet propter peccatum diminutam esse dignitatem suam. In iumentis etiam et quibusdam parvis similiter perdidit dominium suum ut cognoscat miseriam suam. In mediis autem sicut in iamētis recipit propter humanam necessitatem. In nullo tamen istorum statuum homo inuenit plenam satietatem. Unde dicitur Job. iii. Omnis qui libenter ex hac auctoritate sit etiam. In nuptiis celestibus erit etiam dulcis auiditas ideo dicitur agmina quod habet carnes delectabiles. Erit etiam aeterna saturitas: et ideo subditur. Cena. quia ibi nullum aliud conuiuum succedit. Satietas autem parat fastidium. fames sive auiditas penam. dubitacem nutrimenti deficiendi habet timorem. ideo deus posuit famem sive auiditatem in satietate. ne satietas fatigat fastidium. Posuit etiam satietatem in fastidio: ne ipsa fames habeat penam. Posuit saturitatem in virtutibus. ne dubitatio habeat timorem. Unde

dicitur eccl̄. vicesimo tercio. Qui edunt me. ecce sacias. ab huc e surient. ecce audiatis. Qui audie me nō cōfundetur. ecce securitas. **S**ecundū est q̄ sit via remen di ad nuptias. Dicendū q̄ humilitas. q̄ nō tur cum dī. Vade a re cimbe in nouissimo loco. Humili tas em̄ meretur grām p̄r quā re mitur ad nuptias celestes. Greg. Q̄nto autē quis est humilior tan to erit in grā a glāia maior. Et hoc p̄ quatuor exempla oñdi p̄t. Pri mū in pupilla Gre. Pupilla quā to est nigror: tanto lucidior. Sic hō q̄nto magis nigrerit in aspectu sui: tanto magis lucebit in aspectu dei. a hoc in pūti per grām. a in fu turo per glāiam. **S**ecundum est. q̄candela q̄nto plus inclinat: tan to plus illuminatur. sic q̄nto pl̄h u miliat se hō: tanto maiori luce gre a glorie replet. **T**ertiū est. aqua q̄ quanto plus descendit deorsum tanto magis ascendit a crescit. sic hō q̄nto plus descendit humiliādo seipsum tanto magis ascendit ad deū Aug⁹. Descende: vt ascendas ad deū vnde cecidisti ascendēdo cōtra eū. **Q**uartū est in corde aialium. Aialia em̄ hūtia cor magnū sunt magis timida. sicut p; in ceruo a fino. hūtia cor: mediocre sunt au dacia. vt p; in cane. hūtia cor: p uum sunt audacissima. sicut in le one. a etiā p; in igne. q̄ ignis do cum magnā calefacit min⁹. me diocrem magis. p uam maxime.

Sic etiā accidit de spū sicut de ca lorea in magno. mediocri a puo corde. Sicut ḡ cor q̄nto est minus in quantitate: tanto est fortis mō tute. sic a hō quanto fuerit humilior tanto in grā a gloria erit sub limior.

Dominica. viii. :

Sermo primus

Habentes pharisei q̄ jhs silentiū imposuit set sabucei ac **M**arcus. Sicut dī in historia scolas. tres erant scēte inter inde os ab alijs dīntes. s. pharisei. sa bucei. a elsei. **P**harisei ab alijs di uisi erat quo ad hītum. q̄ in frō te a in brachij̄s cartas in quib; de catalog⁹ erat scriptus portabāt. q̄ dicebant **p**hiladeria. A philar q̄d est seruaēt thorax q̄d signif cat l' sonat lege. Dēbant etiā in simbrijs pallioꝝ spīas alligatas quaꝝ punctionib; cū incederent: mandatoꝝ dei memores fierent. Et q̄ sic ab alijs di uisi erat: phari sei vocabant. Phariseus autē a phares q̄d est diuisio dicebāt. **A**lij̄ erat sabucei q̄ ab alijs differe bāt quo ad doctrinā. Ipsi vero re surrectionē negabāt. atq; cū co porē int̄erē credebāt. qnq; moy si libros tñmo do recipiebāt. Alij̄ erant elsei qui ab alijs differebāt in vita a in modo vivendi. q̄ ipsi

Tres secte indeoz